

de særlig kunne være glade ved, idet deres Indtægt kun er en 8—900 Kr. Af de her anførte Grunde maa Mindretallet være imod saavel Underændringsforslag som Ministerens Forslag, og jeg kan ikke andet end anbefale at stemme mod dem begge. Andre Forslag under Marineministeriet finder jeg ikke Anledning til at opholde mig ved. Jeg skal for deres Vedkommende indskrænke mig til at henvise til den i Betænkningen givne Motivering for hvert Forslag.

Dinesen: Jeg plejer her i Salen at staa som Ordfører for et Mindretal ved Behandlingen af Tillægsbevillingslove, men her indtræffer det Tilfælde, at jeg taler paa et Flertals Vegne, medens den egentlige Ordfører taler paa Mindretallets. Forskellen paa Flertallets og Mindretallets Stilling er for saa vidt ikke stor, og jeg kan, hvad Sagen i det hele angaar, henholde mig til den ærede Ordførers Fremstilling og skal kun udtale, at Flertallet har ment, at medens der ganske vist er Anledning til nærmere Overvejelse af Lods-spørgsmaalet, er der dog Grund til allerede nu at give de paagældende noget Tilskud til deres Løn i Betragtning af, at de kun have en tarvelig Indtægt. Vi have derfor fundet det hensigtsmæssigt at komme dem i Møde ved at tilstaa dem $\frac{2}{3}$ af det begærede Beløb. Jeg skal saaledes anbefale at stemme for Underændringsforslag Nr. 69 og derefter for Ministerens derved ændrede Forslag.

J. C. Christensen: Ogsaa jeg vil gøre et Par Bemærkninger angaaende Understøttelsen til Lodserierne i Helsingør og Dragør. Som den sidste ærede Taler meget rigtigt bemærkede, er det ikke noget stort Spørgsmaal, men for de vedkommende Personer har det noget at sige, om de faa dette lille Tilskud eller ej. Den danske Stat er forpligtet til at opretholde disse Lodserier, men Fortjenesten der bliver mindre og mindre, fordi der er flere og flere Skibe, der ikke tage Lods i Sundet. Efter at Sundet er klevet bedre og bedre oplyst, kunne Skibene lettere klare sig uden Lods, og der bliver saaledes mindre og mindre Fortjeneste for disse. Vi have tidligere søgt at raade Bod derpaa ved at pensionere en Del af Lodserne. De tilbageblevne fik derved større Fortjeneste; men de samme Forhold, der tidligere have gjort sig gældende, gøre sig ogsaa nu gældende med det mindre Antal Lodser, saa at deres Fortjeneste reduceres stærkt. Den

højtærede Minister har derfor stillet Forslag om at yde dem et Beløb af 9,150 Kr.; vi have derimod ment, at $\frac{2}{3}$ deraf var nok, saa at hver fik 100 Kr. Det er jo ikke almindelige Arbejds mænd, her er Tale om. De Folk, der skulle være Lodser, ere Folk med Styrmandseksamen, de skulle kunne Sprog, Engelsk og Tysk, de skulle være vel klædte, for at de kunne repræsentere Landet nogenlunde, naar de komme om Bord i fremmede Skibe. Det er ogsaa et ikke ringe Ansvar, der hviler paa disse Mænd. Vi mindes jo, hvorledes en tysk Lods satte et stort Panserskib paa Grund i Store Bælt. Staten er, som sagt, forpligtet til at opretholde dette Lodseri. Man skal have danske Lodser; det gælder da om at have paalidelige og dygtige Folk, og saa maa man lønne dem nogenlunde anstændigt. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Forholdet maa undersøges nærmere, maaske kan man skride til en yderligere Reduktion, den bliver dog ikke stor, thi de maa i alt Fald være saa mange, at de kunne manøvrere og komme ud til Skibene. Flertallets Forslag gaar ud paa at give 6,100 Kr., og det anbefaler jeg.

C. Rasmussen: Jeg vil benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister for dette Forslag til Forbedring af Lodsernes Vilkaar saavel i Helsingør som paa Dragør. Dette Forslag bliver imidlertid næppe gennemført, og jeg vil da slutte mig til Flertallets Underændringsforslag. Disse Lodsers Forhold ere ikke saa glimrende. Den ærede Ordfører mente jo nok, at en Løn paa 1,900 Kr. maatte kaldes anstændig. Men det er kun et ringe Antal af Lodserne, der have den Løn, det overvejende Antal har langt mindre. Som nævnt af den ærede Ordfører, have Ekstralodserne det sidste Aar kun haft en Indtægt af 955 Kr. Men selv om vi tage den største Løn for Lodserne paa fast Deling, kan den ikke siges at være overdreven stor, naar man tager disse Folks hele Stilling i Betragtning. Som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, er det jo ikke almindelige Arbejds mænd, her er Tale om. Det er Folk, der sidde inde med Styrmandseksamen, og som maaske ved at sejle med Koffardskibe kunde tjene adskilligt mere end som Lodser. Disse Folk have ogsaa et stort Ansvar, de skulle være ordentlig klædte, naar de som Lodser komme om Bord i Skibe i deres Bestillings Medfør. De maa under Lodsningen ofte være borte fra Hjemmet og have derved Udgifter ud over, hvad man